

Csányi Vilmos, a diktatúra-szakért?

2023 december 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az etológus szerint az oktatás akkor is ramaty, ha a PISA-felmérés mást mutat.

Mit?l lesz egy politikai vélemény életszagú, hiteles és érvényes? Netán attól, hogy az elkövet?je ilyen-olyan díjakkal megszórt személyiség, aki a maga szakmájában (ami történetesen nem a politika) valamit letett az asztalra? Aligha. Természetesen a Kossuth-díjas zenész meg a Szürke Kardigán-díjas politológus is fején találhatja olykor a szöget, rátapinthat a lényegre, ráérezhet, mi böki leginkább a magyarok cs?rét. Vagy egyszer?en csak: lehet igaza. Ám ugyanígy Józsi csepeli boltosnak is lehet igaza, mondhat érvényeset és igazat, átláthatja remekül a folyamatokat, hiába nem érnek plafonig a könyvespolcai, hiába nem állnak stószban a kitüntetései.

Lehet viszont józan paraszti esze. Tapasztalatom szerint a józan paraszti ész az igazi vízválasztó az okos és a buta ember között.

Csányi Vilmos etológus karácsonyi mélyinterjút adott a 24.hu-nak. Karácsonyról, feny?illatról, a Megváltó születésér?l nemigen esik benne szó, azt viszont megtudjuk, hogy az állatok viselkedését kutató Csányi úr agnosztikus, vagyis csak abban hisz, ami be van bizonyítva. „Stabilan agnosztikus vagyok. Ami azt jelenti, hogy nem hiszek abban, hogy van Isten, és abban sem hiszek, hogy nincs Isten. Vagyis nem vagyok se vallásos, se ateista. Egész egyszer?en nem hiszek olyanban, ami nincs bizonyítva. De azzal tisztában vagyok, hogy attól, hogy nem hiszek valamiben, még létezhet, hiszen elképeszt?en keveset tudunk a világról” – magyarázza. Ezzel nincs is semmi gond, csak kötelez?vé ne tegyék.

Érdekessé akkor válik a dolog, amikor pár mondattal odébb az oktatásügyr?l elmélkedik. (Már amennyiben az egybites baloldali propaganda pufogtatása elmélkedésnek tekinthet?.) „Ez a rendszer nemcsak anyagi, hanem szellemi nyomorba is taszít három-négy millió embert. Nemcsak azért, mert kevés a pedagógusok fizetése, majd eltartja ?ket a családjuk, hanem mert alapvet?en meg kellett volna változtatni az oktatási rendszer tartalmát, igazítani a huszonegyedik századhoz, de ez nem történt meg. Aminek egyetlen el?nye, hogy a nyomorban él? tanulatlanok torkán könnyebb lenyomni a leegyszer?sített politikai kommunikációt” – fejtegeti Csányi Vilmos. Aki el?z?leg még makacsul ragaszkodott a bizonyítékok mindenhatóságához, hogy hinni tudjon bármiben – ám az oktatás összeomlásában bizonyítékok nélkül is vakon hisz. Talán mert a 24.hu-n vagy a Telexen a szájába rágták.

Így válik a Széchenyi-díjas etológusból pár mondat leforgása alatt mezei DK-s kommentel?. Tudósból asztalcsapkodó ösztönlény. Három-négy millió magyar a szellemi nyomorban? Nem kétséges, hogy a Kárpát-medencében is akad nem kevés hülye. No de hol itt a bizonyíték, hol vannak a statisztikai adatok a fél országra kiterjed? agyhalálra? Tessék már kézbe venni a legfrissebb PISA-felmérést, esetleg el is olvasni azt.

Nem állatokról szól, de akkor is.

A világ legfejlettebb országait tömörít? OECD most december elején tette közzé a 2022 tavaszán nyolcvanegy ország részvételével végzett nemzetközi PISA-mérés (Programme for International Student Assessment) eredményeit. Eszerint a magyar tanulók eredményei matematikából és természettudományból jobbak az OECD-országok átlagánál, szövegértésb?l pedig mindössze három ponttal (476 kontra 473) rosszabbak. Miféle szellemi nyomor? Ugyanezen kutatás megállapította, hogy miközben az OECD-államokban a diákoknak immár tizennyolc százaléka elégedetlen az életével (a 2018-as tizenhat százalékkal szemben), addig nálunk tizenhatról tizenhárom százalékra csökkent az elégedetlenek aránya. Ennyit tehát a világvége-hangulatról, amelynek elhintésével a magyarországi baloldal oly serényen próbálkozik – szerencsére csekély eredménnyel.

Tombol a szellemi nyomor? Ahogyan azt Móricka elképzeli. Még szerencse, hogy Csányi Vilmos nemcsak a csimpánzok párzási szokásaihoz ért, hanem a pedagógiaelmélethez is. Egy kései polihisztor. Így mindjárt eligazítana minket, hogyan ganajozzuk ki az oktatásügy Augeiasz istállóját, miként libbenjünk át a XXI. századba. Kár, hogy eddig nem kérdezték. Megfigyeltem, a magyarországi baloldalon az elmúlt hónapokban minden valamirevaló politikustanonc, utcai mozgalmár és sminkes oktatási szakért?vé avanzsált. Ahogyan el?z?leg a kultúra, a tudományok, a civil ügyek vagy éppen a koronavírus fölkent szakért?i voltak. Mindenhez is értenek.

Pedig a legjobbat még nem is idéztem Csányi Vilmostól. „Hazánk egyre jobban hasonlít a világháború utáni önmagára: van egy diktátora, és egyre több elbutult polgára lesz. Egyre kevésbé a hozzáértés, sokkal inkább a lojalitás számít. Mint 1945 után, amikor kirúgták a régi mérnököket, és a vezet? pozíciókba munkás-paraszt káderek emeltek, akik egy része bele?rült a képességeit meghaladó feladatba, egy része meg iszonyú nehézségek árán belejött, csinálta, és nekik köszönhet?en a hetvenes évekre egész normális ország kezdtünk

lenni, leszámítva az egypártrendszert.” Tehát ami most van, az már csaknem a Rákosi-terror, de bizonyosan rosszabb, mint Kádár idején. És hát a lényeg: Orbán egy diktátor.

Amúgy miért kellene hasra esni t?le, hogy egy állatkutató diktatúrázik? Azért, mert Széchenyi-díjas? De hát azt nem a politikatudományi virgonckodásáért kapta. S ha abban kapta volna, akkor is beszélhetne sültökörségeket. Mint ahogy beszél is. Miért kellene elalélnunk, ha egy etológus Szabó Tímea szellemi színvonalán osztja az észt az oktatásügyr?l?

Félreértés ne essék: akkor sem szabad ájuldozni, ha egy ilyen-olyan díjas jobboldali értelmiségi értekezik a politikáról. Csak az számít, hogy véleménye kiállja-e a valóság próbáját. Ha nem, azon semmilyen plecsni nem segít.

Azért, mert Csányi Vilmos tudja, hogyan böfögik vissza egymásnak a táplálékot a vadkutyák, miért lenne kisujjában a pedagógiaelmélet? Miért higgyük el neki, hogy ez itt egy diktatúra, ha nem most, hanem 2006-ban l?tték ki a szemünket; nem most, hanem 2010 el?tt tették adósrabszolgává a nemzetet? Attól, hogy érdeklik a bálnadalok, miért kéne vágnia a közéleti összefüggéseket? Láthatóan nem vágja.

Szerény javaslatom Csányi Vilmosnak: oktatásügy helyett inkább a magyarországi baloldal viselkedését kutassa. Legalább olyan izgalmas, mint az állatoké.

Nincs rá megfelel? jelz?, mennyire végtelenül, agyzsibbasztóan unalmas már ez a diktatúrázás. A magyarországi baloldal tizennegyedik éve tartó vessz?futásának egyik – ha nem a – legf?bb oka éppen ez: még csak megkarcolni sem képesek a valóságot. Halványlila segédfogalmuk sincs a magyarokat feszít? gondokról, s nem is érdekli ?ket. Saját démonaikkal meg tévképzeteikkel viaskodnak, és közben még mindig azt hiszik, náluk van a szürkeállomány, a tehetség, az ? örök jussuk az ország, a tudomány, a kultúra irányítása.

S minthogy önkritikájuk nincs, megújulásra pedig képtelenek, folyton ugyanazt a lemezt recsegtetik a gramofonon. A diktatúrázósat. Aztán négyévente áprilisban mindig meglep?dnek, de nagyon, hogy a nép hátrazavarja ?ket a vokálba. Nem és nem értik. Pedig sokan sokszor elmagyaráztuk nekik. Ébredjenek föl, vágják le magukról a marionettzsinórokat, eszméljenek rá a való életre! Amíg a nyugati sorvezet?k Mátrix-világában leledzenek, amíg legf?bb gondjuk a szivárványos életforma kötelez?vé tétele, a népességcsere-program (Csányi mentségére: ? legalább migránsügyben Orbánnak ad igazat), az anyagyilkosok börtöncellamérete vagy a bl?d oktatás-egészségügyezés, addig itt marad a „diktatúra”. Vagyis a jó világ.

Ha innen nézzük: diktatúrázzanak csak nyugodtan.

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló